

„Школа пријатељства“
на Тари

Нове вредности

**Посебност школе је
учење уз дружење и игру,
највећа вредност су
нова пријатељства међу
младима, а мултиетнички
семинар Дани пријатељства
унапређује толеранцију
и разумевање различитости
међу људима и културама**

„Политикин“ сајам књига

Новинска кућа „Политика“ и ове године приредила је Сајам књига и доделила награде „Политике“, „Спортског журнала“ и „Забавника“ талентованој деци која бораве у Школи.

Сајму књига, седмом по реду, одазвале су се многе издавачке куће, задужбине и институције, које су све изложене књиге поклониле деци.

Добитници „Политикиних“ награда у износу од по 20.000 динара су: за поезију Јован Крстић, прозу Оља Мандрапа, новинарски рад Жељан Крсмановић и сликарство Кристина Мицић.

„Спортски журнал“ је са по 20.000 наградио Тамару Симоновић за ритмичку гимнастику, Милоша Васића за фудбал, Тању Стијељу за кошарку и Јелену Ђурић за одбојку.

Награду „Политикиног забавника“ (повеља, 20.000 динара и годишња претплата на „Забавник“) за најзабавније дете Школе пријатељства добио је Дејан Васић.

Том приликом Татјана Тадић, супруга председника Републике, као покровитељка низа акција „Наше Србије“, доделила је награду „Наша Србија“ за допринос овогодишњој школи децем хору „Рашанке“ из Новог Пазара.

Награде најбољим ђацима међу полазницима ове школе припале су Емилији Дедић, Драгани Михаиловић и Стефану Здравковићу.

евета по реду „Школа пријатељства“, коју на Тари организује хуманитарна организација „Наша Србија“, окупила је и овог лета, од 15. јула до 6. августа, око 400 деце из Србије, посебно српских енклава на Косову и Метохији, и Републике Српске. Учесници овог програма психосоцијалне подршке су деца погинулих, киднапованих и несталих у последњим ратовима и из социјално угрожених породица.

Посебан облик рада је мултиетнички семинар „Дани пријатељства“, уз учешће деце различитих националности из свих крајева Србије, а под покровитељством Извршног већа Војводине.

Полазнике Школе и ове године посетио је председник Србије Борис Тадић. Поздрављајући их, истакао је да свакодневно треба да се усавршавају, како би у будућности били од користи и себи и друштву.

Тадић је у дружењу са децом, заједно са нашим златним ватерполистима из репрезентације, Вањом Удовичићем, Филипом Филиповићем и Миланом Алексићем, рекао да је њихов успех на Светском првенству у Риму пример који млади треба да следе.

– Имате сјајне људе пред собом, ватерполисте који су показали како млади људи могу да досегну највећа дела прилежношћу, трудом и често одрицањем од задовољства – рекао је Тадић и нагласио да не могу сви да буду шампиони, али и да сасвим мала постигнућа, не тако видљива читавом свету, јесу веома важна и за индивидуални развој и за просперитет друштва.

Са председником Тадићем у посети „Школи пријатељства“ био је шпански амбасадор у Београду Ињиго де Паласио Еспања, у оквиру „Дана земље пријатеља“. Он је изразио задовољство што је његова влада помогла реализацију пројекта чији је циљ превазилажење сукоба из прошлости, стварање дијалога и разумевања и грађење мостова између култура.

– Србија наставља да даје пример у остваривању заједничких миленијумских циљева посвећених младима. Настављамо напред због младих Србије и Европе, у којој ће Србија заузети место које заслужује – рекао је амбасадор Еспања.

Гости деце били су и амбасадори Кине и Кипра, Вei Ђингху и Хомер Мавроматис, земаља које су протеклих година помагале организацију ове манифестације.

У оквиру обележавања „Дана земље пријатеља“ деца су учествовала у квизу о познавању Шпаније, Институт „Сервантес“ приредио је предавања и час шпанског језика, а деца су имала прилику да уживају у игри и музици из те земље.

Манифестација „Дан земље пријатеља“, 5. августа, била је последња у овогодишњем дружењу деце на Тари. Добро осмишљен програм „Школе пријатељства“ имао је бројне образовно-васпитне и забавно-спортске садржаје, који су омогућили деци да у лепом амбијенту планине и хотела „Бели бор“ проведу време у раду и дружењу, стичући нова знања и вештине и много нових пријатеља.

Током тих двадесет дана посетили су их припадници Жандармерије, Специјалне антитерористичке јединице, Противтерористичке једи-

нице, саобраћајне и коњичке полиције и приказали им део својих свакодневних увежбавања, затим бројне личности из света политике, културе, спорта, естраде...

Гости су им били министри Горан Богдановић, Ивица Дачић и Жарко Обрадовић и епископ Теодосије, игуман манастира Високи Дечани.

Концерте су одржали Жељко Јоксимовић, Леонтина, Гоца Тржан и Опњен Амиџић, а представе су извели глумац Никола Ђуричко и Позориште „Бошко Буха“.

■ Учење уз игру

Од почетка организовања „Школе пријатељства“, 2001. године, „Наша Србија“ је у програме помоћи укључила око 1.500 деце која су током ратних сукоба изгубила једног или оба родитеља, као и оне из социјално угрожених породица.

– „Школа пријатељства“ је окосница рада „Наше Србије“. Посебност ове школе је концепт учења уз дружење и игру. Са нама је овде и стотинак малишана из енклава на Косову и Метохији из Ораховца, Велике Хоче, Штрпца – каже Гордана Гавриловић, директор овогодишње „Школе пријатељства“.

– Деца су овде у радионицама ткања, етнологије, екологије, сликања, вајања, музике, глуме, компјутера, новинарства, као и школама фудбала, кошарке, одбојке и ритмичке гимнастике и школи за изви-

ђаче. О њима на Тари брину васпитачи и мобилни тим. Сви су волонтери, а многи су пре неколико година и сами били полазници „Школе пријатељства“. Програм креативних и едукативних радионица реализовао је стручни тим психолога чији је координатор Дијана Копуновић, уз супервизију проф. др Жарка Требјешанина – каже Гордана Гавриловић.

Зоран Максимовић Муња је координатор „Наше Србије“ за Косово и Метохију и шести пут доводи децу на Тару.

– Податак да су ово већини њих једини безбрижни дани у години довољно говори о свему. Треба видети како изгледају када се одавде враћамо. Цео пут је тишина, сви су утучени. Како и не би, када после слободе коју овде имају многи морају да се врате иза жице – каже Максимовић.

У другом делу „Школе пријатељства“, од 28. јула до 3. августа, реализован је трећи мултиетнички семинар „Дани пријатељства“, који је окупио децу различитих националности са територије Србије: словачке из Бачког Петровца, мађарске из Кањиже, русинске из Руског Крстура, румунске из Николинаца код Вршца, бошњачке из Бродарева, албанске из Тупала код Медвеће, бугарске из Димитровграда и српске – деца „Наше Србије“.

Тема семинара су толеранција и културне разлике, а циљ промоција мултикултуралних вредности, унапређење разумевања различитости међу људима и допринос изградњи и развоју модерног демократског друштва. Семинар ствара услове да деца различитог етнич-

Утисци...

Наташа Неџић (14) из Бачког Петровца: „Другим пут долазим на Тару и радовала сам се да поново сретнем другаре од прошле године и упознам нове. Ово је дивно искуство и увек ћу се радовати да дођем поново. Ове године научила сам ткање“.

Марина Савић (13) из Новог Брда код Приштине: „Овде је предивно. Стичемо нова пријатељства, сваки дан научимо нешто ново, али миран сан и опуштеност су испред свега“.

Данијела Перић (11) из Николинаца код Вршца: „Од радионица највише сам провела у сликарској јер то највише волим. Имали смо овде лепо дружење и богат забавни програм, тако да су утисци предивни. Највише сам се дружила са Тијаном из Београда и Џејлом из Бродарева“.

Алдин Мујезиновић (14) из Бродарева: „Мој избор су сликарство и спорт. И наравно дружење, јер овде нас има из целе Србије. Овде сам био и прошле године и много сам се обрадовао кад сам сазнао да ћу и ове године доћи на Тару“.

Јелена Ђурић (13) из Осојана: „Ја сам четврти пут на Тари. Ове године припала ми је част да са својим другаром Михајлом Ђорђевићем из села Кормињане, са погачом и сољом, дочекам Горана Богдановића, министра за Косово и Метохију, и игумана манастира Високи Дечани, епископа Теодосија. Одавде носим најлепше утиске. А код куће, како да вам кажем, живот као на Косову“.

Аница Ђуричић (13) из Крагујевца: „Овде сам трећи пут и сваки пут је нешто ново. Сада сам се највише посветила везењу и ткању и наша група је баш добра у томе. Волела бих да поново дођем у ову јединствену школу“.

Јелена Васић (17) из Београда: „Ја сам од прве године у Школи пријатељства. Сваки долазак овде је ново лепо искуство. Пишем песме, глумим, бавим се и другим стварима за које кажу да сам талентована“.

Милица Илић (18) из Чачка: „Била сам мала девојчица када смо овде први пут дошла. Сада сам већ девојка, а опет долазим. То довољно говори о томе колико мени и свима овде ова школа значи“.

Душанка Митић (14) из села Рабовци са Космета: „Овде сам први пут и све је супер. Одушевљена сам што могу да се бавим одбојком и музиком. Уписала сам економску, а у школу ћу ићи у Лапље Село, аутобусом, око сат и по. Највише се бринем да ће нас неко напасти док путујемо. Старији другари су ми причали да су неколико пута каменовали аутобус. И није ми свеједно“.

ког порекла добију могућност да се упознају, друже и науче једни од других о културним специфичностима.

За одличне услове за боравак и активности у Школи пријатељства заслужна је Војна установа „Тара“, која сваког лета капацитете хотела „Бели бор“ одвоји само за Школу.

– Последњих година урадили смо читав комплекс који је у функцији едукативних и спортско-рекреативних активности у Школи пријатељства „Наше Србије“ – каже директор ВУ „Тара“ потпуковник мр Јован Мијатовић. – У Граду пријатељства, који је подигнут поред хотела „Бели бор“, имамо седам учионица – радионица отвореног типа, које се по потреби могу преуредити у затворени простор. Ту су и уређени спортски терени за разне спортове, а ове године припремили смо и трим-стазу. После одласка деце, ови капацитети остају на располагању спортистима и екипама које се овде припремају за наредну такмичарску сезону, а наравно и гостима Војне установе „Тара“. Долази нам доста младих спортиста који користе наше одличне услове, а подсећам да се у нашем базену у хотелу „Оморика“ за Светско првенство у Риму припремала Нађа Хигл, која је освојила златну медаљу – рекао нам је директор Мијатовић, уз позив свима да, под повољним условима плаћања на седам месечних рата, дођу на Тару. ■

Раденко МУТАВЦИЋ